

S t a n o v i s k o

generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa § 10 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre k trestnému postihu protiprávneho konania pracovníkov odťahových služieb podľa § 237 Tr. zák.

Ten, kto podmieňuje vydanie vozidla odtiahnutého bez vedomia a súhlasu jeho majiteľa, resp. oprávneného užívateľa (ďalej len "prevádzkovateľ vozidla"), jeho prevádzkovateľovi zaplatením úhrady za odtiahnutie vozidla, dopúšťa sa trestného činu útľaku podľa § 237 Tr. zákona, a to bez ohľadu na skutočnosť, či samotné odtiahnutie bolo vykonané v súlade so zákonom. Zamestnávateľ, resp. nadriadený pracovník, ktorý dal na takýto postup pokyn zamestnancom je trestne zodpovedný ako organizátor.

O d ô v o d n e n i e

V poslednom období bolo zistených viacero prípadov, v ktorých súkromné odťahové služby odmietli vydať odtiahnuté vozidlá ich prevádzkovateľom skôr, ako títo zaplatia úhradu za odtiahnutie vozidla.

Odťahové služby postupujú na základe vlastného účelového právneho názoru, že ide o legálne uplatnenie zádržného práva v zmysle § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ich právny názor je však nesprávny, pretože je v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanoveniami § 151s, § 563 i § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka ten, kto je povinný vydať hnutelnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno

však zadržať vec svojvoľne alebo lstivo odňať.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva jednak to, že právo zadržať hnutelnú vec za splnenia aj ďalších predpokladov môže vzniknúť iba tomu, komu vznikla povinnosť túto vec oprávnenej osobe vydať, ako aj to, že vykonať zádržné právo môže iba tá osoba, ktorá má hnutelnú vec vo svojej faktickej moci, pričom do tejto moci sa vec dostala zákonným spôsobom.

Zákonné odtiahnutie vozidla je možné vykonať bez vedomia a súhlasu prevádzkovateľa vozidla len za splnenia podmienok stanovených v ustanovení § 40 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov o premávke na pozemných komunikáciách.

Ak by bolo odtiahnutie vozidla vykonané nezákonným spôsobom, takýto odťah vozidla by bol právne kvalifikovaný ako svojvoľné odňatie veci a o legálnosti zádržného práva v takom prípade nie je možné ani len uvažovať.

Ďalšou v rámci skúmaného problému najdôležitejšou zákonnou podmienkou pre legálne uplatnenie zádržného práva v zmysle 151s Občianskeho zákonníka je, že zádržné právo je možné uplatniť iba vo vzťahu k **splatným peňažným pohľadávkam**.

Úhrada nákladov za odtiahnutie vozidla je síce peňažnou pohľadávkou správcu cesty, resp. ním zmluvne povereného subjektu, voči prevádzkovateľovi vozidla vyplývajúcou z ustanovenia § 40 ods. 4, 5 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov o premávke na pozemných komunikáciách, tento zákon však presne neurčuje, kedy je táto peňažná pohľadávka splatná.

Pri určení splatnosti tejto pohľadávky správcu cesty, resp. dlhu prevádzkovateľa, je preto potrebné postupovať podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Z uvedeného vyplýva, že dlh pozostávajúci z úhrady za odtiahnutie vozidla je splatný až v nasledujúci deň po dni, kedy bol prevádzkovateľ vozidla vyzvaný na zaplatenie dlhu v konkrétnej výške. Z toho potom logicky vyplýva, že uplatnenie zádržného práva v deň, kedy bol prevádzkovateľ vyzvaný na uhradenie dlhu je v rozpore so zákonom, pretože v tento deň dlh prevádzkovateľa odtiahnutého vozidla ešte nie je splatný.

O inú situáciu by išlo v prípade, ak by bolo vozidlo odtiahnuté na základe požiadavky prevádzkovateľa vozidla a bolo by vopred dohodnuté, že úhrada za odťah bude zaplatená pri odovzdaní vozidla prevádzkovateľovi, t. j. bola by dohodnutá splatnosť dlhu. V takomto prípade by mohol veriteľ (odťahová služba, event. iný subjekt, ktorý

podľa dohody vykonal odťah) legálne využiť zádržné právo v zmysle ustanovenia § 151 s Občianskeho zákonníka.

Konanie odťahových služieb, ktoré odmietajú vydať odtiahnuté vozidlá ich prevádzkovateľom skôr ako títo zaplatia úhradu za odtiahnutie vozidla je navyše aj v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Tu je potrebné zdôrazniť najmä skutočnosť, že výška pohľadávky správcu cesty, resp. ním poverenej odťahovej služby, za odťah vozidla spravidla nepresahuje 2.000,- Sk, pričom hodnota odtiahnutého vozidla zadržávaného odťahovou službou nie je ani približne porovnateľná s uvedenou čiastkou. Vo väčšine prípadov presahuje 100 násobok (200.000,-Sk) a nezriedka aj 500 násobok (1.000.000, Sk) sumy požadovanej za odťah.

V tej súvislosti považujem za potrebné poukázať aj na bežne vyskytujúce sa prípady z praxe. Nezriedka sa stáva, že prevádzkovateľ vozidla nemá v deň, kedy mu bolo odtiahnuté vozidlo, u seba dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie úhrady za odťah. Je rovnako úplne bežné, že prevádzkovateľ vozidla prišiel na vozidle do mesta, v ktorom mu bolo toto vozidlo odtiahnuté, z viac či menej vzdialenej obce, mesta, či štátu, v dôsledku čoho je u takého prevádzkovateľa objektívne ešte viac sťažená možnosť zabezpečiť si prostriedky na okamžité zaplatenie úhrady za odťah. Odťahová služba však aj v týchto prípadoch, napriek úplnej odkázanosti prevádzkovateľa vozidla nekompromisne vyžadovala zaplatenie úhrady za odťah, inak odtiahnuté vozidlo nevydala. Takýto postup je v zásadnom rozpore s dobrými mravmi.

Kto iného núti, zneužívajúc jeho tieseň alebo závislosť, aby niečo konal, opomenul alebo strpel dopúšťa sa trestného činu útľaku podľa § 237 Tr. zákona.

Objektom tohto trestného činu je slobodné rozhodovanie človeka - prevádzkovateľa vozidla.

V danej skupine prípadov páchatel (subjekt podmieňujúci vydanie odtiahnutého vozidla zaplatením úhrady za odťah) zneužíva závislosť prevádzkovateľa vozidla (stav, keď sa prevádzkovateľ vozidla nemôže celkom slobodne rozhodovať a konať, pretože je odkázaný na páchatela, ktorý zadržiava jeho existenčnú potrebu - jeho vozidlo), na to, aby ho v rozpore so zákonom prinútil zaplatiť dlh, ktorý nie je splatný. Táto závislosť v niektorých prípadoch nadobúda až charakter tiesne (stav vyvolaný mimoriadne nepriaznivými okolnosťami, najmä ekonomickými, v dôsledku ktorých je prevádzkovateľ vozidla obmedzený vo voľnosti rozhodovania), napr. ak je prevádzkovateľ zo vzdialenejšieho mesta alebo obce a nemá u seba dostatok finančných prostriedkov.

Čo sa týka právneho posúdenia účasti jednotlivých osôb na

spáchaní uvedeného trestného činu, do času kým v našom právnom systéme nebude legislatívne upravená trestnoprávna zodpovednosť právnických osôb, je potrebné z trestnoprávneho hľadiska konanie zamestnávateľov, resp. nadriadených pracovníkov, spočívajúce najmä vo vydávaní konkrétnych pokynov zamestnancom a vyžadovaní ich splnenia, usmerňovaní a koordinácii všetkých osôb podieľajúcich sa na trestnej činnosti, posúdiť ako účastníctvo na trestnom čine vo forme organizátorstva v zmysle § 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Na záver považujem za potrebné poznamenať, že samotné odtiahnutie vozidla bez vedomia a súhlasu prevádzkovateľa, hoci ide o závažný zásah do vlastníckeho práva, resp. do práv od vlastníckeho práva odvodených, podľa súčasnej právnej úpravy nie je možné právne kvalifikovať ani ako trestný čin, a ani ako priestupok.

To platí iba v tom prípade, ak odtiahnutie vozidla bolo vykonané bez úmyslu ďalšieho protiprávneho konania spočívajúceho najmä v prisvojení si vozidla alebo v jeho prechodnom užívaní alebo spôsobení škody nie nepatrnej. Inak povedané - subjekt, ktorý vykoná neoprávnený odťah bez úmyslu ďalšieho protiprávneho konania a vydá vozidlo jeho prevádzkovateľovi v nepoškodenom stave, nedopúšťa sa trestného činu ani priestupku.

Napriek tomu, že nepochybne ide o protiprávne konanie, za súčasnej právnej úpravy ho je možné kvalifikovať iba ako občianskoprávny vzťah, v rámci ktorého prichádza do úvahy podanie žaloby na vydanie vecí a uplatnenie zodpovednosti za škodu spôsobenú v dôsledku nezákonného odťahu. V prípade, že sa neoprávneného odťahu dopustil podnikateľský subjekt, príslušné štátne orgány majú možnosť na takéto protiprávne konanie reagovať udelením sankcie podľa príslušných ustanovení živnostenského zákona.

JUDr. Milan Hanzel, CSc.
generálny prokurátor
Slovenskej republiky

Generálna prokuratúra
Slovenskej republiky
IV Gn 3047/01-24

Bratislava 16. januára 2002

Námestníkom
generálneho prokurátora

Námestníkovi generálneho prokurátora
hlavnému vojenskému prokurátorovi

Riaditeľom organizačných zložiek
Generálnej prokuratúry SR

Krajským prokurátorom
v Slovenskej republike

Vyššiemu vojenskému prokurátorovi
v T r e n č í n e

Vec: Stanovisko generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa § 10 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre k trestnému postihu protiprávneho konania pracovníkov odťahových služieb podľa § 237 Tr. zák

V prílohe Vám odovzdávam Stanovisko por. č. 1/02 generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa § 10 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre sp. zn. IV Gn 3047/01 zo 16. januára 2002 k trestnému postihu protiprávneho konania pracovníkov odťahových služieb podľa § 237 Tr. zák.

Prosím, aby ste so stanoviskom oboznámili všetkých Vami riadených prokurátorov, založili ho do zbierky vnútrorezortných predpisov a vyznačili v prehľade platných vnútrorezortných predpisov.

JUDr. Ivan S e g e š
riaditeľ trestného odboru

Kanc.: 21.12.2001 - Text je v PC/J/TEXTY/MIšíková/ODTAHY.237/str. 6, po vrátení sa inf. a podpísaní stanoviska gen. prok. SR, doplň v texte dátum a list expeduj adresátom uvedeným v liste spolu s 1 vyhotovením stanoviska, lx originál podpísaný GP SR zašli oddel. legislatívy, lx podpísaný exemplár založ do zbierky vnútrorezortných predpisov trest. odboru, lx založ podpísaný exemplár do spisu IV Gn 3047/01 a nahraj na disketu, ktorú odošli taktiež oddeleniu legislatívy a odd. informatiky, potom predlož lx stanovisko na oboznámenie všetkým prokurátorom odboru a predlož JUDr.Sepešimu na ďalší postup - vyrozumenie JUD. Šmídla
Miš

O legálnu aplikáciu zádržného práva v zmysle citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka by sa mohlo jednať iba za predpokladu, ak sa odtiahnutie vozidla uskutočnilo v súlade so zákonom, v danej skupine prípadov v súlade s ustanovením § 40 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov o premávke na pozemných komunikáciách.

Podľa § 40 ods. 1 uvedeného zákona *kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, odstráni ju na jeho náklady správca cesty.*

Týmto ustanovením zákonodarca umožňuje odstránenie prekážky - vrátane odtiahnutia vozidla v tých prípadoch, keď je vozidlo odstavené tak, že objektívne predstavuje prekážku cestnej premávky. V tomto ustanovení je premietnutý záujem na ochrane bezpečnosti cestnej premávky a jej účastníkov, ktorý v tomto prípade ďaleko prevyšuje nad záujmom na ochrane vlastníckych práv majiteľa vozidla, resp. práv užívateľa vozidla, ktorý ho uvedeným spôsobom odstavil.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov o premávke na pozemných komunikáciách sa na účely tohto zákona cestnou premávkou rozumie užívanie pozemných komunikácií účastníkmi cestnej premávky.

Podľa § 40 ods. 4 rovnakého zákona *správca cesty môže odstrániť vozidlo, ktoré je ponechané na ceste vrátane chodníka, na náklady jeho prevádzkovateľa, aj keď netvorí prekážku cestnej premávky, ak je*

- a) ponechané na mieste, kde je pre také vozidlo zastavenie alebo státie zakázané, alebo*
- b) bez pripevnenej tabuľky s evidenčným číslom a ak podlieha evidenčnej povinnosti alebo je bez čitateľného vyznačenia mena, priezviska a trvalého pobytu, alebo bez názvu a sídla držiteľa na viditeľnom mieste na jeho pravej strane s výnimkou dvojkoľosových vozidiel.*

Toto ustanovenie vymedzuje rámec ďalších okolností, za ktorých môže správca cesty odstrániť (odtiahnuť) vozidlo. Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že jeho zámerom je umožniť odťah vozidiel odstavených na chodníkoch alebo na ceste, hoci netvorí prekážku cestnej premávky, ak boli odstavené na takom mieste, kde je pre také vozidlo zastavenie alebo státie zakázané (bude sa zrejme jednať o prípady zastavenia a státia na miestach, kde je to vylúčené dopravným

značením alebo na vyhradených parkoviskách)

sa základe môže správca cesty odtiahnuť vozidlo ponechané na mieste, kde je pre také vozidlo zastavenie alebo státie zakázané. Z tejto dikcie je zrejmé

Podľa § 40 ods. 5 toho istého zákona ak vozidlo tvorí prekážku cestnej premávky alebo ak ide o vozidlo uvedené v odseku 4, môže o jeho odstránení rozhodnúť aj policajt. Také vozidlo správca cesty odstráni na náklady jeho prevádzkovateľa.

Vlastníctvo a správa pozemných komunikácií sú upravené v ustanovení § 3d zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších zmien a doplnkov. Podľa § 3d ods. 5 tohto zákona správu pozemných komunikácií vykonávajú,

- a) ak ide o diaľnice a cesty vo vlastníctve štátu okrem ich prejazdnych úsekov cez colné priestory - právnické osoby na tento účel zriadené ministerstvom,
- b) ak ide o cesty vo vlastníctve samosprávneho kraja, samosprávny kraj, prípadne právnické osoby ním na tento účel založené alebo zriadené,
- c) ak ide o prejazdne úseky ciest vo vlastníctve obce, o miestne komunikácie a účelové komunikácie vo vlastníctve obce - obce, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené,
- d) ak ide o účelové komunikácie vo vlastníctve štátu - právnické osoby, ktorým celkom alebo prevažne slúžia,
- e) ak ide o prejazdne úseky cez colné priestory - príslušné colné orgány po dohode s cestným správnym orgánom a správcom diaľnice alebo cesty vedúcej k hraničnému priechodu.

Ak pri odtiahnutí vozidla neboli naplnené všetky zákonné podmienky, nie je možné považovať ho za legálne, v dôsledku čoho nemôže vzniknúť zádržné právo k odtiahnutým vozidlám. Pokiaľ sa niekto bude napriek tomu snažiť uplatniť zádržné právo, koná bez právneho titulu, t. j. protiprávne. Pokiaľ teda páchatel núti poškodeného na okamžité zaplatenie poplatkov za odtiahnutie vozidla, a tým podmieňuje vydanie vozidla, napĺňa znaky trestného činu útľaku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona.

Na daný problém je potrebné pozeráť sa z dvoch uhlov pohľadu. Na jednej strane je záujem na verejnom poriadku a rešpektovaní právnych predpisov upravujúcich parkovanie, ktoré je významným zdrojom príjmu miest a obcí. Vodič, ktorý odstavením svojho vozidla porušil niektorý z uvedených záujmov, sa dopustil protiprávneho konania, ktoré zákonná úprava umožňuje postihnúť stanovenými sankciami, čo sa v praxi aj realizuje. Okrem tohto postihu sú však vozidlá v súčinnosti polície a súkromnej odťahovej služby odťahované. Tu je potrebné uviesť aj to, že hodnota pokuty a poplatku za odtiahnutie je neporovnateľne nižšia ako sú hodnoty odťahovaných vozidiel dosahujúce niekoľko stotisíc a nezriedka i miliónové čiastky. Ak postih za porušenie nepôsobí dostatočne preventívne je možné a potrebné ho zvýšiť a najmä zefektívniť jeho vymáhanie, a nie suplovať ho nezákonnými odťahmi

vozidiel. Na druhej strane je záujem na ochrane vlastníckeho práva majiteľov vozidiel, resp. ochrana práv oprávnených užívateľov vozidiel, ktorých ochranu garantuje Ústava SR. Vzhľadom na uvedené zastávam názor, že je potrebné odlišovať, či vozidlo bolo odstavené tak, že ohrozuje bezpečnosť cestnej premávky, a v tom prípade je vyšším záujmom bezpečnosť účastníkov cestnej premávky ako ochrana vlastníckych práv a práv z neho vyplývajúcich (riadne užívanie veci). Ak by však vozidlo bolo odstavené tak, že bezpečnosť ostatných účastníkov cestnej premávky síce neohrozuje ale odstavením vozidla boli porušené iné právne predpisy, v tomto prípade by mala mať podľa môjho názoru prioritu ochrana vlastníckych práv (nedotknuteľnosť súkromného vlastníctva) a práv z neho vyplývajúcich (riadne užívanie veci).

Z hľadiska možného posúdenia konania obce a odťahovej služby je potrebné uvedomiť si, že vodič, ktorý v rozpore s právnou úpravou odstavi svoje vozidlo konal protiprávne, za čo bude sankcionovaný. Aj keď svojim konaním narušil pokojný stav, nie je možné na tento stav reagovať aktívnou svojpomocou.

(1) Diaľnice, cesty pre motorové vozidlá a cesty I. triedy vrátane ich prejazdnych úsekov cez colné priestory a obce sú vo vlastníctve štátu, ak osobitný predpis 2a) neustanovuje inak.

(2) Cesty II. triedy a III. triedy vrátane ich prejazdnych úsekov cez obce sú vo vlastníctve samosprávneho kraja, ak osobitný predpis 2a) neustanovuje inak. Prejazdne úseky ciest II. a III. triedy cez colné priestory sú vo vlastníctve štátu.

(3) Miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí.

(4) Účelové komunikácie sú vo vlastníctve štátu 2b) alebo iných právnických osôb alebo fyzických osôb.

(5) Správu pozemných komunikácií vykonávajú,

- a) ak ide o diaľnice a cesty vo vlastníctve štátu okrem ich prejazdnych úsekov cez colné priestory - právnické osoby na tento účel zriadené ministerstvom, 2c)
- b) ak ide o cesty vo vlastníctve samosprávneho kraja, samosprávny kraj, prípadne právnické osoby ním na tento účel založené alebo zriadené,
- c) ak ide o prejazdne úseky ciest vo vlastníctve obce, o miestne komunikácie a účelové komunikácie vo vlastníctve obce - obce, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené,
- d) ak ide o účelové komunikácie vo vlastníctve štátu 2b) - právnické osoby, ktorým celkom alebo prevažne slúžia,
- e) ak ide o prejazdne úseky cez colné priestory - príslušné colné

orgány po dohode s cestným správnym orgánom a správcom diaľnice alebo cesty vedúcej k hraničnému priechodu.

(6) Vlastníci a správcovia pozemných komunikácií sú povinní pozemné komunikácie udržiavať v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené.

(7) Súčasti diaľnic a ciest vo vlastníctve štátu sa môžu prenechať v nájme len na určitý čas, najviac na 30 rokov. Na prenajatých súčastiach diaľnic a ciest možno zriadiť a prevádzkovať stavby slúžiace užívateľom diaľnic a ciest, najmä motoresty, motely, čerpacie stanice pohonných látok a iné zariadenia (napr. reklamné, informačné a propagačné zariadenia alebo telekomunikačné zariadenia).

(8) Správcovia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vedú o týchto pozemných komunikáciách technickú evidenciu.

(9) Samosprávny kraj

- a) poskytuje informácie a podklady o plánovaní, príprave a výstavbe ciest v jeho vlastníctve na účely spracovania štátnej koncepcie diaľnic a ciest bezplatne ministerstvu,
- b) vykonáva sčítanie cestnej dopravy na cestách v jeho vlastníctve v čase celoštátneho sčítania vo svojom mene a na vlastné náklady. Výsledky tohto sčítania poskytuje bezplatne ministerstvu v určenom čase,
- c) poskytuje údaje o zjazdnosti ciest v jeho vlastníctve ministerstvu bezplatne.

(10) Samosprávny kraj a obec

- a) poskytujú údaje z technickej evidencie ciest a miestnych komunikácií v ich vlastníctve bezplatne ministerstvu,
- b) zabezpečujú stavebnotechnické vybavenie ciest a miestnych komunikácií v ich vlastníctve podľa potrieb cestnej dopravy a obrany štátu.

(11) Samosprávny kraj je povinný zachovať účelové určenie majetku, ktorý nadobudol do svojho vlastníctva podľa tohto zákona, počas jeho upotrebitelnosti.

(12) Na majetok samosprávneho kraja, ktorý nadobudol do svojho vlastníctva podľa tohto zákona, nemožno zriadiť záložné právo, 2ca) uskutočniť výkon rozhodnutia, exekúciu, konkurzné konanie a vyrovnávacie konanie podľa osobitných predpisov. 2cb)

-
- 2a) Napríklad § 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 306/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 43/1993 Z.z.
 - 2b) Napríklad § 6 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 304/1995 Z.z.

- 2c) § 22 zákona Národnej rady Slovenskej republiky
č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách.
- 2ca) § 151a až 151p Občianskeho zákonníka.
- 2cb) Napríklad Občiansky súdny poriadok v znení neskorších
predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky
č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti
(Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov
v znení neskorších predpisov, zákon č. 328/1991 Zb.
o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 135/1961 Zb.

Národného shromáždenia
o pozemných komunikáciách (cestný zákon)

Oblasti úpravy:

SPRÁVNE KONANIE; NÁHRADA ŠKODY V HOSPODÁRSKOM PRÁVE; SPRÁVA
DOPRAVY A

KOMUNIKÁCIÍ; PRÁVNY REŽIM POZEMNÝCH KOMUNIKÁCIÍ A PREVÁDZKY NA
NICH;

Správne rozhodnutia; Stavebné úrady; Povolenie stavby; Pokuty.
Blokové

pokuty; Právo hospodárenia s národným majetkom. Správa národného
majetku.; Dopravné cesty všeobecne; Diaľnice; Ochranné pásma ciest
a
diaľnic; Zánik vlastníctva. Vyvlastnenie; Ceny. Obchodné prirážky
a

zrážky. Tvorba cien.;

Schválené (Vydané): 30.11.1961 Účinnosť od: 07.12.1961

Uverejnené v č. 64/1961 Sbírkky zákonů na strane 449

Pozn.: ust. § 6 ods. 3, §§ 6a a 6b a § 24 ods. 1 písm. 1/
platí až do 31.12.1997;

Zrušený pre ČR predpisom: 13/1997 Sb.

súlade sCelá

Pri právnom rozbere celej situácie je potrebné uviesť si
nasledovné. Odtiahnutie vozidla je službou na základe požiadavky
polície alebo vlastníka parkovacieho miesta, prípadne pozemku, na
ktorom bolo vozidlo neoprávnene odstavené. Je logické, že nešlo o
službu na žiadosť majiteľa, resp. oprávneného užívateľa vozidla.

O úplne inú situáciu by išlo, ak by bolo vozidlo odtiahnuté na
základe požiadavky jeho majiteľa, resp. oprávneného užívateľa,
napríklad pri poruche vozidla.

(2) Ak prekážku cestnej premávky nemožno bezodkladne odstrániť, je ten, kto prekážku cestnej premávky spôsobil, povinný ju označiť a oznámiť to policajtovi; ak prekážku neoznačí, správca cesty prekážku označí na náklady jej pôvodcu.

(3) Prekážka cestnej premávky sa označí tak, aby ju účastníci cestnej premávky mohli včas spozorovať. Prekážka cestnej premávky sa označuje najmä červenou zástavkou, zábranou na označenie uzávierky, výstražným svetelným majákom, za zníženej viditeľnosti aj červeným svetlom. Na označenie vozidla, ktoré je povinne vybavené prenosným výstražným trojuholníkom, platí ustanovenie § 23 ods. 3 a na označenie vozidla za zníženej viditeľnosti aj ustanovenie § 31 ods. 2.